

Persbericht

Luxemburg, 4 oktober 2018

De EU moet niet meer beloven dan wat ze kan waarmaken, waarschuwen controleurs

De EU moet geen verwachtingen wekken die niet kunnen worden waargemaakt, waarschuwt de Europese Rekenkamer (ERK) in haar Jaarverslag over de EU-begroting, dat vandaag wordt gepubliceerd. In het voorwoord van het verslag wijst de president van de ERK, Klaus-Heiner Lehne, erop dat de totale EU-begroting niet meer dan ongeveer 1 % van het bruto nationaal inkomen van de gehele EU bedraagt. Daarom moet de EU realistisch zijn over wat ze kan doen met de middelen die haar worden toevertrouwd, vooral omdat de volgende zevenjarige begrotingscyclus van de Unie nadert. *“De conclusie ligt voor de hand”, aldus de heer Lehne, “de EU moet niet meer beloven dan wat ze kan waarmaken”.*

In hun Jaarverslag 2017 concluderen de controleurs dat de EU-rekeningen een getrouw beeld geven van de financiële situatie van de EU. Voor het tweede jaar op rij geven ze geen afkeurend oordeel maar een oordeel met beperking af over de regelmatigheid van de verrichtingen die ten grondslag liggen aan de rekeningen. Met andere woorden, een aanzienlijk deel van de uitgaven van 2017 die werden gecontroleerd, vertoonde geen fouten van materieel belang.

Bovendien is volgens de controleurs het aantal onregelmatigheden in de EU-uitgaven blijven dalen. Het geschatte foutenpercentage voor betalingen tijdens 2017 bedroeg 2,4 %, gedaald van 3,1 % in 2016 en 3,8 % in 2015. Tegelijkertijd was er voldoende informatie beschikbaar om een significant deel van de fouten te voorkomen — of op te sporen en te corrigeren, bijvoorbeeld in de betalingen voor plattelandsontwikkeling. Als deze informatie door de nationale autoriteiten was gebruikt om fouten te corrigeren, zou het geschatte foutenpercentage voor een nog groter deel van de EU-begroting onder de drempel van 2 % hebben gelegen.

Problemen blijven bestaan, met name wanneer begunstigde betalingen uit de EU-begroting ontvangen op basis van hun declaraties van de kosten die ze eerder hebben gemaakt, zoals op het gebied van plattelandsontwikkeling en cohesie. Andere activiteiten die op deze manier worden gefinancierd zijn onderzoek, opleidingsregelingen en projecten op het gebied van ontwikkelingshulp.

Dit persbericht wil slechts de kernboodschap weergeven van het door de Europese Rekenkamer vastgestelde jaarverslag. Het volledige verslag is terug te vinden op www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – Woordvoerder T: (+352) 4398 47063

Damijan Fišer – Persvoorlichter T: (+352) 4398 45410

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxemburg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

M: (+352) 691 55 30 63

M: (+352) 621 55 22 24

Het gebruik van de middelen uit de Europese structuur- en investeringsfondsen blijft een uitdaging voor de lidstaten en de EU-begroting staat nog steeds aanzienlijk onder druk vanwege de waarde van de betalingen waartoe de EU zich voor de toekomst heeft verbonden. Volgens de controleurs waren maatregelen ter vergroting van de flexibiliteit van de begroting nuttig, maar volstaan ze mogelijk niet. Door de combinatie van hoge vastleggingen en lage betalingen zijn de niet-afgewikkelde begrotingsvastleggingen tot een nieuw record van 267,3 miljard EUR gestegen. Dat zou een prioriteit moeten zijn bij de planning van het volgende meerjarig financieel kader, aldus de controleurs.

Het Jaarverslag 2017 heeft voornamelijk betrekking op EU-uitgaven in het kader van het huidige meerjarig financieel kader (2014-2020), maar ook op die van enkele voorgaande jaren. Volgens de heer Lehne wijst dit erop dat het na het nemen van een politiek besluit doorgaans verscheidene jaren duurt voordat er daadwerkelijk ter plaatse middelen worden toegewezen. Dit illustreert ook het belang van het bij voorbaat voorkomen van problemen, want besluiten die worden genomen over de wijze waarop de EU haar geld besteedt, zullen nog vele jaren doorwerken.

Noot voor de redactie

De Europese Rekenkamer is de onafhankelijke controle-instelling van de Europese Unie. Haar controleverslagen en adviezen vormen een essentieel onderdeel van de verantwoordingsketen van de EU; ze worden gebruikt om degenen die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de EU-begroting ter verantwoording te roepen. Deze verantwoordelijkheid ligt in de eerste plaats bij de Europese Commissie en bij de andere EU-instellingen en -organen. Voor ongeveer twee derde van de uitgaven – hoofdzakelijk natuurlijke hulpbronnen en cohesie – wordt deze verantwoordelijkheid echter gedeeld met de lidstaten.

In 2017 bedroegen de EU-uitgaven in totaal 137,4 miljard EUR, ofwel ongeveer 270 EUR per burger. Dit is circa 0,9 % van het bruto nationaal inkomen van de EU en komt overeen met ongeveer 2 % van de totale overheidsuitgaven in de EU-lidstaten. In 2017 vormden “Natuurlijke hulpbronnen” het grootste aandeel van de gecontroleerde fondsen (56 %), terwijl in tegenstelling tot voorgaande jaren het aandeel van uitgaven in het kader van “Cohesie” relatief klein was (8 %) vanwege het lage niveau van aanvaarde uitgaven.

Elk jaar controleren de controleurs de EU-rekeningen en geven zij hun oordeel over twee vragen: of de rekeningen nauwkeurig en betrouwbaar zijn, en in hoeverre er bewijs is dat geld ten onrechte is ontvangen of uitbetaald (bekend als wettigheid en regelmatigheid).

De controleurs hebben sinds 2007 een goedkeurend oordeel afgegeven voor de EU-rekeningen. Tot en met vorig jaar was hun oordeel over de wettigheid en regelmatigheid van de uitgaven sinds 1994 elk jaar echter nog afkeurend geweest.

Een goedkeurend oordeel betekent dat de cijfers een getrouw beeld geven en in overeenstemming zijn met de regels voor financiële verslaglegging. Een oordeel met beperking houdt in dat de controleurs geen goedkeurend oordeel kunnen afgeven, maar dat de vastgestelde problemen geen diepgaande invloed hebben. Een afkeurend oordeel duidt op wijdverbreide problemen.

Om tot dit controleoordeel te komen, toetsen zij steekproeven van verrichtingen om statistisch gefundeerde schattingen te geven van de mate waarin de ontvangsten en de verschillende

uitgaventerreinen fouten vertonen. Zij zetten het geschatte foutenpercentage af tegen een materialiteitsdrempel van 2 % waarboven ontvangsten of uitgaven geacht worden onregelmatig te zijn. Het geschatte foutenpercentage is geen graadmeter voor fraude, ondoelmatigheid of verspilling; het betreft een schatting van het geld dat niet had moeten worden uitbetaald, omdat het niet volledig in overeenstemming met de EU- en nationale regels werd gebruikt.

In 2017 troffen de controleurs in ongeveer 700 gecontroleerde verrichtingen 13 gevallen van vermoedelijke fraude aan (2016: 11). Deze gevallen werden doorgestuurd naar het Bureau voor fraudebestrijding van de EU, OLAF.

Voor 2017 hebben de controleurs door middel van een pilot een nieuwe aanpak uitprobeerde op het gebied van cohesie, waaruit beter blijkt waar aanhoudende tekortkomingen bestaan, zowel bij de Europese Commissie als in de lidstaten. Dit helpt de verantwoording te bevorderen en het beheer van de EU-financiën verder te verbeteren. Zij willen het project volgend jaar uitbreiden tot andere uitgaventerreinen.

Het jaarverslag over de EU-begroting, het jaarverslag over de Europese Ontwikkelingsfondsen en het samenvattend document "De EU-controle 2017 in het kort" is hier te vinden:

<http://www.eca.europa.eu/nl/Pages/AR2017.aspx>